

Majčina bezuvjetna ljubav – najveće pjesničko nadahnuće

Na tribini Hrvatsko slovo uživo 26. travnja 2018. predstavljena je knjiga/antologija Mladena Pavkovića „Najljepše su oči moje majke“. U programu su, uz priređivača, sudjelovali i Stjepan Šešelj, književnik i voditelj Tribina, Anja Šovagović-Despot, dramska umjetnica, Josip Palada, književnik i Mirko Švenda Žiga, glazbeni umjetnik. Donosimo osvrt Josipa Palade, govor priređivača knjige Mladena Pavkovića te izbor iz antologije

U knjizi „Najljepše su oči moje majke“, koju sam sastavio i uredio i priredio za tisak, a koju je likovno opremio Danijel Popović, pogovor napisao književnik Josip Palada, kroz sedamdesetak hrvatskih pjesama, čiji su autori najpoznatiji hrvatski pisci, želio sam među ostalim ponovno iskazati čast ženama, odnosno majkama, a u povodu Majčina dana, koji se obilježava svake druge nedjelje u svibnju.

Želio sam podsjetiti i na majke koje su često bile budne, koje su strepile za živote sinova, kćeri, supruga... kad su bili na prvim crtama obrane u hrvatskom obrambenom Domovinskom ratu. One su nas suzama ispratile, ali i suzama dočekivale kad smo se umorni, jadni, ali ponosni vraćali. Eto, neki se poput sinova Kate Šoljić, kojoj sam i posvetio ovu knjigu, nisu vratili, stoga pogledajte ove oči na prvoj stranici, to su oči Majke Šoljić, s jedne od mojih fotografija. Pjesnici čije su pjesme izabrane za ovu knjigu, od Matoša, Nazora, Preradovića, Arnolda, Tadijanovića, Krleže, Sudete pa do Vesne Parun, Božice Brkan, Božice Jelušić, Marije Peakić-Mikuljan, Zvonka Milkovića, Željka Krznarića ili Antona Kikaša svatko na svoj način opisuje majku, to veličanstveno biće koje nam sve više nedostaje i što smo stariji.

Nu, pera hrvatskih književnika poglavito nam opisuju seljačke majke, skromnih pojava i blatnih oranica. Oni nam podastiru majke, odnosno žene koje su nositeljice i stavrateljice najplemenitijeg čovječanstva. One su i u pjesmama, od kojih su mnoge i uglazbljene, poput vjetrenjača koje se bore, daju nam snagu da idemo dalje. One su naša inspiracija, život, razlog zbog kojeg mislimo svaki dan. One su štit koji nas čuvaju poput svih. Njihova je ljubav bezuvjetna. One su osobe kojima se divimo.

U ovoj knjizi, zapravo antologiji hrvatskih pjesama o majkama, kakva nažalost još nije ugledala svjetlost dana u Hrvatskoj, bez obzira na pregršt stihova, stječe se dojam da još uvijek nije izrečeno toliko riječi da bi opisali taj osjećaj kolika je stvarno velika ta brižna ljubav, ljubav koju je i vrlo teško opisati. A teško je opisati majku, tu caricu dobrote i zbog toga što je samo jedna majka na čitavom svijetu, uvijek posebna i uvijek tu. Stoga, da ne duljim, ova je knjiga, u nakladi UHBDR91., na prvi pogled možda mala, skromna, ali i velika kad znamo kome je i zašto posvećena.

Kad jednom ode, kad je više nema tek tada osobito cijenimo tu ljepotu, te ruke koje su nas milovale cijeloga života i te brižne oči koje nikada ne ćemo zaboraviti i za koje će svatko reći kao što kaže i naslov ove knjige - najljepše su oči moje majke!

I jesu!

Mladen PAVKOVIĆ

Ivan GOLUB
ZAPALI SVIJEĆU,
MAJKO

Zapali svijeću, majko,
jer noć je duga preda mnom I
Posvijetli noći svoga sina!
Rasvijetli stol s kojeg smo
blagovali kruh!
Pođi s upaljenom svijećom
do mog ležaja!
Nećeš me više buditi na uranak.
S upaljenom voštanicom potraži
sinovljeve stope posute po domu!
Neće se više utisnuti svježe.
Zapali svijeću, majko!
Suze što kaplju iz nje
moje su, majko!
Oplakuju tebe sirotu samu.

Ne gasi svijeću, majko!
Stavi je na stol, pod raspelo!
Gdje je križa tu je i uskrsnuća!
Ne tuguj, majko!
Uskrs je blizu.
Zapali svijeću i moli
za oči ugasle za domovinu.
I za neprijatelje moli
kako nas je riječju i primjerom
naučio Učitelj!
Zapali svijeću, majko!